

[Birthe Rønn Hornbech]

Reglerne er f.eks. sådan i politiets registre, at en borger, der er blevet helt grundløst anmeldt for et strafbart forhold, er sikker på, at oplysningen slettes. Er en person blevet domfældet og idømt frihedsstraf, er der helt klare regler for sletning, når oplysningerne er blevet tilstrækkelig gamle. Og man er i hvert fald sikker på, at urigtige oplysninger ikke registreres.

Hvordan ligger det så, når det er pressen, der har opsnappet en eller anden oplysning, der en dag kunne være interessant og kunne bruges til et eller andet? Det er klart, at pressen også skal have mulighed for at anvende nutidens teknologi. Men til gavn for hvem skal det være? Hvis det er til gavn for ytringsfriheden, for at sikre den enkelte mod overgreb, tror jeg, vi alle har forståelse for, at pressen skal kunne anvende moderne teknologi, også under hensyn til reglerne og traditionen for kildebeskyttelse, uden at enhver selvfølgelig kan komme og kigge i journalistens skabe og skuffer, herunder et edb-arbejdsregister.

Men hvordan sikrer vi, at den enkelte borger er værnet bare lige så godt mod pressens registre som forbrydere mod politiets registre? Her ligger dilemmaet og hovedproblemet, her skal afvejningen foretages, og den er ikke nødvendigvis let. Det er jo tankevækkende at høre partier, der ellers traditionelt er meget angstige for registre, høre, hvordan deres opfattelse er i dag, når vi taler om mere ukontrollerede registre, hvor vi jo er enige om, at skadevirkninger ved videregivelse af oplysninger kan være meget indgribende.

Hvornår må pressens ret til at registrere oplysninger med henblik på offentliggørelse vige, fordi pressen ikke mere varetager borgernes interesser, fordi pressen ikke mere er borgernes talerør, men er blevet sin egen vogter? Det er et dilemma, hvor argumenterne omhyggeligt må afvejes. Jeg håber ikke, ministeren forlanger, at den diskussion og den afvejning skal afskæres, og at dette meget væsentlige lovforslag skal jaskes igennem på få uger.

Jeg vil gerne med det samme sige, der er mange elementer, vi umiddelbart kan være enige i i lovgivningen. Men der er også en række høringssvar, der på den ene side fremhæver faren for misbrug og omgåelse set i relation til principper om sikkerhed for den enkelte, og på den anden side fremhæver de vanskeligheder, som reglerne kan give for den redaktionelle fri-

hed og hensynet til mulighederne for pressens kildebeskyttelse.

Teknologien har sat os i et dilemma. Det dilemma må vi overvinde. Vi er forpligtet til at træffe en afgørelse, der vægter pressefriheden meget højt, men ikke højere, end at også pressen må have vogtere, der sikrer den enkelte borger mod, at rygter og sladder kritikløst videregives.

Hvad hjælper hele registerloven med dens omhyggeligt opregnede forbud mod offentlige myndigheders registrering af enkeltpersoner, hvis ubeføjede og løse rygter kan viderebringes af en eller anden, der kalder sig udgiver, fordi han har et tidsskrift, der udkommer hvert andet år? Dette må ses som en helhed, det må kædes sammen med ansvarsreglerne i medieansvarsloven og i straffeloven. Og så er det måske på tide, at hele registerlovkomplekset kommer til behandling. Udviklingen er totalt rendt fra de regler, vi vedtog for snart en menneskealder siden. Alle har teknologi i dag.

Venstre lover en aktiv og positiv udvalgsbehandling. Vi er et parti, der ønsker vidtgående muligheder for nyhedsformidling, men vi ønsker nogle sikre regler, der kan skille fårene fra bukkene i pressen, regler, som klart skelner mellem offentliggjort materiale og pressens interne materiale. Men det må ikke få skadevirkninger for den enkelte uplettede borger.

Gert Petersen (SF):

Det er ingen nem opgave, den teknologiske udvikling stiller os over for. Intet massemedie kan arbejde uden et godt arkiv, som tidligere i hovedsagen var baseret på udklip. Nu bruger man mere og mere informationsdatabaser, som bl.a. i kraft af søgesystemerne uden sammenligning er mere effektive og håndterlige end det gamle system.

På grund af dette potentiale skærpes den konflikt, vi kender, mellem to grundprincipper: pressens ret til at arbejde frit og den enkeltes ret til at leve et privatliv i fred, forudsat at han eller hun ikke skader andre.

I den balance, vi skal finde, kan vi ikke bruge registerlovgivningen. Det vil gå for hårdt ud over pressens frihed. Medieansvarsloven kan dække noget, men slår ikke til. Derfor er jeg enig i, at en særskilt lov er på sin plads, som det også fremgår af det foreliggende forslag, hvis hovedpunkter jeg nu skal kommentere.